

**Fyra aldeles nya krigs-wisor,
den första: Du som har land
och konung kär, s...**

1700-1829 81 Cg Br. 1789

National Library
of Sweden

Fyra aldeles Nya

Krigs-Visor,

Den Första:

Du som har Land och Konung kär,

Sjunges som: Sjelfständigheten vågar på.

Den Andra:

Rom Gåfar låt oss följa och hjälpa**Landets Far, ic.**

Sjunges som: I Husby har jag varit där har ic.

Den Tredje:

Stor Flagan höres i vårt land, ic.

Sjunges som: Ut uselhet hvar skal jag fly.

Den Fjerde:

Swearne fordomdags slogo up tält,

Sjunges under bekant melodie.

F A L U N,

Tryckte hos Pehr Ol. Armar, 1789.

Exemplaret kostar 6 Runstücken.

Du som har Land och Konung får, Och
i dit bröst Swenskt hjerta bår, Tråd
drifigt in i laget bår Där allmän önskan
är! Lef Landets Far i många dar, Til Swe-
riges heder och försvar, Den som sit lif för
Gustaf spar Ej minsta åra har.

2. När som ogräset bortryckt är, Först
äkren ädla frukter bår, Ej någon tistel då
förtår, Den must som honom når. Ej åran
bor stads där man tror, Bid skönsta blom-
man näslan grov: I mången stjernprydd
Mathador Et hare hjerta bor.

3. Låt fritt pulltron ur tjensten gå, När
kriget börjar alswar få, Blott ägta hjertan
de då stå, Där som det gäller på. Res den
en stod som wisat mod, Som för vår Kung
ej spart sitt blod; Men sänk des namn i
glömskans stod, Som wisat sig marode.

4. Kom drickom nu ur denna bål, Vår
Kungs, Prins Carls, Prins Fredriks skål,
Den åran har til föremål, Poultroneri ej
tål. Vår Gustaf främst i spetsen går, Och
uti årans tempel får, Det rum som krönta
hjeltar når Hurra, Hurra, gutår.

Den

Den Andra:

Kom Gåfar låt oss följa och hjälpa Landets Far, Han som våra hjertan uti sitt wäld har, Kom låter oss wisa hwad Dalkarlen förmår, När wi följom vår Gustaf tätt uti hans spår.

2. Wi böra då lämna det bästa wi har, För at kunna strida til landets försvar, Och fast än Mussböten tycks vara nog tung, så hårs han med glädje för en sådan Kung.

3. I faror, i döden wi oförskräckt gå, Blott Riket kan frälsas och Gustaf får rå, Han Sjelf til sit Rike och folkets försvar, Ej möda och omsorger osparde har.

4. Hvem wil då ej gerna med honom gå på Och Danstarna tappert ur Sverige slå, Ja gripen til wapen så många som kan, Och gifwen ej wika stån til sista man.

5. Om någon bland eder så nedriger är, At han i Swenskt bröst et Ryfkt hjerta bär, Så bör han ej lidas i våra qvarter, Han bör då ej kallas för Dalkarle mer.

6. Den nådige Guden wi wörde för alt, Och sedan vår Konung som oss har befalt, At gå emot Dansten med oförskräckt mod, För honom wi wåge vårt lif och vårt blod.

7. Wår General Armsfeldt som styrelsen för, I Gustafs fränwaro wi ock ära bör, Nå aldrig han tröttna at göra oss gått, så wist vår högsaktning skal blifwa hans lätt.

8. Lersmeden du som öfwer oss har befäl, Som alltid har gjort och menar oss wäl,
War

Var lycklig och fortfar dig styre sen Gud, Ut
föra oss an efter Konungens bud.

9. Du älskade Rikskritz som är vår Ma-
jor, Som har fört oss an sen Törnander bort-
for, Öör intet som han och res från oss bort,
Öör intet vår lycka så hastig och kort.

10. Och tröttna ej heller vår värda Cap-
ten, Fast än vår exercits är dålig och klen,
Wi Edsivenhielm följie wart ödet hålst wil,
Och alltid vår lydriad skal höra dig til.

11. I andre Officerar wid vårt Compagni,
Vår kärlek er wiisa indelning skal bli, för
all eder godhet och myckna besvär, Wi gär-
na uppå våra händer er bär.

12. Bewara vår Konung den mäktigas
hand, Den styrke hans wapn til watten och
land, Utöfwer den smorda o himlens Monark
Din nåd ware härlig din hand ware stark.

13. Befrämjia des anslag och krafterna stärk,
Vår Konung! o HErre, han är ju dit wärk,
Til war undersätares glädje och frögd, Se
nådigt til honom af himmelens högd.

14. Bewara och honom i långliga dar, Ut
Sverige må skönja den lycka det har, Ut haf-
wa til Konung af Wasarnas blod, En Gu-
staf den Tredje så nådig och god.

15. Sift räcke o HErre Din mäktiga hand,
Utöfwer vårt älskade Fädernesland, Vårt
Konunga hus beskydda också, Styrk oss då
wi skole mot fienden gå.

Den Tredje.

Stor flagan höres i vårt land Ut ofred
kommen är, En fredlig Konung i sin
hand måst gripa til gewär, Gud Fader
Son och Helge And' hjelp of i allo land,
Gustaf den Tredje, Herren wi bedje För
et älskat land.

2. En sörjand moder ser jag här, En fa-
der huld och god, Mit hjerta med bekymrat
mod Jag kärlek för er här, Nu sätta wän-
ner skiljas åt, Med suckande och gråt, War
du tilfreds min kära wän, Jag kommer
wäl igen.

3. Tänk du min wän hur swårt det är,
Skiljas från far och mor, Från makar barn
syster och bror, Som uti norden bor, Jag
hållar eder et farwäl, Wälsigna lif och själ,
Gustaf wi tjänar, Gud förlånar, of en lyck-
lig stund.

4. Hjelp store Gud ehwart det här, Wi
måtte färdig stå, Från wänner til fiender
då, Hans ånglar ware när, Skal wi mot
Ryssen nödgas gå mot frut och kulor stå,
Men efter fredat segerfält, Får flytta i wår
tält.

5. En yngling här, en medålder, en ålder-
stegen man, Har aldrig hört en sådan tid
som nu wäl är för hand, En tid som witt-
nar vårt beswär, Dalkarlen med gewär,
En del sig wängt, Fogellstyt tånkt, Men
blef i Wasa tjenst.

6. Wår

6. Wår tid skal glimma, seger winna, om
wi trogen år, Krigshjeltar bringa, wapen
swinga, Mot de Ryssas här, Om wi Gud
bedje alle rätt, Så styrer han på bästa sätt,
Om wi befalle, HErren åkalle, Uti wår
döds nöd.

7. Wårt of år, lustigt bördan år lätt
Hwad Gud of lägger på, ty Gud gör sjelf
alt hwad år rätt wårt straff han lindra må,
Nu går war man med hjelte mod, Fast döden
förestod, Wårt mod skal lysa wördning wi-
sa, För wår Konungs Thron.

8. Wi gemene mans söner år, I dalar
födde blef, I kärlek wi den ynnest lär, Ut
trohet i of lef, Wi wörde Gustaf Tredje
god, Hans Spira och ädla mod, Hans frigs-
drägt har of upwått, Manna modet brin-
ner nu.

9. Med frimodighet wi wandrom ut ifrån
wår födslo ort, Ack HErre Gud gif of godt
slut, Allt lyckligt blifwa gjordt, Och hwad
som lönar mödan bäst; Det står i HErrans
hand, Om HErren Gud wil wara näst,
Går wi til fiends land.

10. Jag tänker på de förra år, Då jag
lefde i ro, Då wi som de menlösa får,
Kunde tillsammans bo, Då ro och frid för-
funnas här, En Gud, en Konung får, Nu
står wårt land uti Guds hand, Den rätte
hjelten år.

11. Jag må nu tänka hwad jag wil,
min tid han blifwer kort, En otro lägger
fallf-

falskhet til, Guds godhet glömmes bort, Då
Riket fuktas med en frid, Som billigt war
i Adolfs tid, Då glömd wi bort hwad Gud
har gjort, som frid i händer har.

12. Med otro är all werlden full, Ho wet
hwad ända blef, Om penningar, silfwer
och gull, Nyttjas til underslef; Gud nåde
den som illa gör i ewig wända för, En do-
mare, en hämnare, Hwars gärning blif-
wer lönt.

13. Jag får ej tala mer med er, Min tid
han är så kort, Mång tusend wänner jag
här ser, Men nödgas at gå bort, Skal dö-
den träffa mig i slag, Wi råkas då på do-
medag, Då skal wi dömas, Ewigt lönas
Hwad är ondt ell godt.

14. Skulle här någon undra på, Som
lättlig hända kan: Säg Christen för din
wän också, Han är en olård man, Om nå-
got ej kan rimma sig skal du förlåta mig,
Om jag en annan dicketa wil skal hon bli
bättre gill.

Den Fjerde:

Swearna fordomdags slogo up tält, Wi
sade mod och styrka i fält. Wi än
i dag Ha samma lag, Hvem för os an?
Gustaf den Tredje så heter Han.

2. Såren hos Ryfvarne kitsla dem än, Och
Skola derför rifvas igen, De än en gång
göra förfång: Minnet är kort, Ut Carl den
Tolfte förde dem bort.

3. Kanske de wäpnna sig under det hopp,
Ut denna Hjelten slutadt sit lopp, Och icke
mer Fäller dem ner: Stackare de, När de
i Gustaf makan får se.

4. Låt dem få trösta sig magten är stark,
Och icke känna Sverjes Monark: Han tuk-
tar dem, en emot fem Wågar at gå: Fat-
tiga Ryfvar hwad ni lär få!

ches

1 2 3 4 5 6 7 18 19

antimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

